

Uchwała Nr XLV/395/2009
Rady Miasta Starogard Gdański
z dnia 26 sierpnia 2009 r.

w sprawie nadania nazwy rondu u zbiegu ulic Skarszewska i Sikorskiego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) – **u c h w a l a s i ę**, co następuje:

§ 1

Nadaje się nowowyprowadzanemu rondu u zbiegu ulic Skarszewska i Sikorskiego w Starogardzie Gdańskim nazwę - **Rondo im. Jana Wałaszewskiego**.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Starogard Gdański.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Miasta
Starogard Gdański

Piotr Cychnerski

Uzasadnienie

Jan Wałaszewski urodził się 7 lutego 1921 roku w Czersku. Od 1937 roku zamieszkał w Starogardzie. Należał do drużyny harcerskiej, a od początku wojny organizował z grupą harcerzy pomoc jeńcom wojennym i inne akcje przeciwko okupantowi.

W 1941 roku związał się z konspiracyjnym Związkiem Jaszczurczym, którego jednym z założycieli był Paweł Wyczyński, po wojnie profesor Uniwersytetu w Ottawie, a od 1991 roku Honorowy Obywatel Miasta Starogardu.

Od 1942 roku należał do Armii Krajowej a od 1943 roku do organizacji Gryf Pomorski. Wcielony w styczniu 1944 roku przymusowo do armii niemieckiej stacjonującej w Holandii rozpoczął współpracę z holenderskim Ruchem Oporu "Oranje". Z zaprzysiężoną do Związku Jaszczurczego grupą Polaków zdezerterował w lutym 1945 roku i wstąpił do I Dywizji Pancерnej gen. Maczka. Wrócił do kraju w maju 1946 roku. W 1949r. zdał maturę w Liceum Plastycznym w Gdyni i rozpoczął studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Sopocie, które ukończył dyplomem magistra sztuki w 1955 roku.

W 1953 roku założył rodzinę, z żoną Heleną miał czworo dzieci.

Od 1954 roku na stałe osiadł w Starogardzie. Ukochał to miasto i Kociewie, oddając im cały swój talent i zapał twórczy.

Jest autorem, trudnej do policzenia, ilości projektów sztandarów organizacji i związków, tablic pamiątkowych, ołtarzy polowych, medali, obrazów wotywnych i portretów, a także szat liturgicznych i chorągwi kościelnych. Znajdował również czas na czystą sztukę, pozostawił wiele szkiców i obrazów.

Zaprojektował Pomnik Niepodległości w 1995 roku.

Działał z wielkim oddaniem w 32. Pomorskiej Drużynie Harcerzy, później w 2. Starogardzkiej Drużynie Harcerskiej.

Był nauczycielem plastyki w Liceum Ogólnokształcącym, Technikum Przemysłu Skórzanego, był instruktorem plastyki w miejscowych ośrodkach kultury, a także organizatorem wielu ważnych wystaw. Był członkiem Związku Artystów Polskich.

Jan Wałaszewski był bardzo serdecznie zaangażowany w czasie, kiedy powstawała Solidarność i potem, kiedy rodziła się III Rzeczpospolita. Działał w strukturach Komitetu Obywatelskiego, zaangażowany był w działalność ZHP, ZHR, Związku Solidarności Polskich Kombatantów, Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Związku Solidarności Nauczycielstwa Polskiego.

Był zamiłowanym propagatorem regionu kociewskiego. Podjął próbę rekonstrukcji stroju i zdobnictwa kociewskiego poprzez swoistą kronikę ważkich wydarzeń historycznych miasta, regionu i kraju, szeregu wydawnictw i publikacji o Kociewiu, aż do ustalenia herbu i oficjalnej symboliki Starogardu.

Był członkiem Towarzystwa Miłośników Ziemi Kociewskiej.

Jan Wałaszewski został uhonorowany m.in.: Krzyżem „Za Zasługi dla ZHP” (1972), Odznaką Grunwaldzką Zasłużonego Działacza Kultury, Medalem Zasłużonego Ziemi Gdańskiej, Srebrnym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej przyznany (1987) przez Radę Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa, Honorowym stopniem Harcmistrza Polski Ludowej (1980) nadanym przez Kwaterę Główną ZHP, Złotą Odznaką Honorową za Szczególne Zasługi dla Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów (1998), Odznaką Weterana Walk o Niepodległość nadanym (1995) przez Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, Medalem Jubileuszowym 70- lecia Odzyskania Niepodległości, Medalem Jubileuszowym Królewskiego Miasta Starogardu (1998), Medalem z okazji XX- lecia Związku Solidarności Polskich Kombatantów, Medalem Za Zasługi dla Starogardu Gd. (1991) oraz Za Zasługi dla Diecezji Pelplińskiej (1998).

Za całokształt 50- letniej pracy artystycznej i społecznej został uhonorowany nagrodą Wierzycańską przez Prezydenta Miasta 30 stycznia 2003 roku.

Zmarł nagle 2 lutego 2003 roku.

Sławomir Ruśniak

Stanisław Kubkowski

Przewodniczący
Komisji Kultury i Promocji Miasta

Radny Rady Miasta